Kőszeg, 1916. május hó 7-én. 19. szám. XXXVI. évfolyam.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 korona, fél évre 3 korona, negyed évre 1·50 korona, egyes szám ára 10 fillér.
Előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz címzendők.

Megjelenik minden vasárnap.
Felelős szerkesztő és kiadó: RÓNAI FRIGYES.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kőszeg, Várkör 39. szám.

Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint jutányos árban számíttatnak meg.

A jövő emberei.

Az öldöklő fegyverek félelmetes tökéletesedése csak nehezen engedte felszínre jutni azt a gondolatot, hogy civilizált népek háborúba keveredhessenek egymással. Lehetetlennek tartották, hogy Franciaországban, Angliában vagy Oroszországban, találkozzék kormány, mely ily nagy felelősséget magára vállal. Mégis akadtak férfiak, mint Poincarre, Millerand, Briand, Viviani, Augagner, Barthou, — Grey, Asquith, Lloyd George, Churchill, — Szaszonov, Goremykin, Nikolajevics, akik nem sokat kérdezve népeiket, a minden idők legvégzetesebb szerencsétlenségébe döntötték őket.

Hogy ezek a vészmadarak számításaikban tévedtek, azt mellékesnek tekintik s ezen túl is óvakodni fognak beismerni. Eddig csak néhányan közülük léptek vissza, amikor a föld már kezdett inogni a talpuk alatt. Grey és Asquith maradtak, s azon az állásponton is meg fognak maradni, hogy kitartanak az utolsó francia katonáig, a másik oldalon Poincarré a kozákok csontjait épp oly kevésre becsüli, mint becsüli azokat tulajdon fönökük, a derék Nikolajevics.

A legutóbbi hetek rohamosan egymásra torlódó eseményei sem ingathatták meg azt a meggyőződést, hogy a békekilátások kizárólag attól függnek: kerülnek-e új emberek a sorsüldözte antant-kormányok élére? Minél mélyebbre süllyed az antant a szerencsétlenség katyujába, hadseregei annál többször erőlködnek „utoljára, legvégső erőfeszítéssel", csak azért, hogy kormányaik a raszedett népeket a „végleges győzelem" közeli és biztos kilátásba helyezésével áltathassák. Mit törődnek ezek a lelketlenek a hiába ontott vérrel?

Az ő lelkűket nem bántja, hogy háborúval akarták elérni, amihez békés munkálkodással nem juthattak. Évtizedek óta igyekszik lerázni magáról a német kereskedelem rivalitását és e czélból nem átalkodott szövetkezni legnagyobb ellenségeivel: Oroszországgal és Franciaországgal. Oroszország minden áron Konstantinápolyt akarta megkaparintani és a Fekete-tenger birtokába ejtésével a szláv uralmat ki akarta terjeszteni nemcsak a Balkánra, hanem a monarchia nagy részére is. A kisded Italiának Tirolra és a szlávlakta dalmát partokra és területekre fájt a foga és ezt a fájdalmat egy kis — no, nem nagyon kicsi! — hitszegéssel akarta enyhíteni. A franciák az 1871-iki békekötés óta sohasem szűntek revánsot követelni. Nem volt miniszterük, aki Elzász-Lotharingia visszacsatolását ne követelte volna s az a képviselőjelölt, aki ezt a követelést nem foglalta programbeszédébe, eleve biztos lehetett a bukásáról. Abból ugyan francia képviselő nem lett soha!

Az antant kártyavára rég összedőlt már és kormányférfiaik mind meg fognak bukni. Béketárgyalásokról csak akkor lehet szó, ha Franciaországban, Angliában és Oroszországban nem lesz már kormányon senkisem azok közül, akik a háborút provokálták, vagy 1914-ben tagjai voltak a háborút kezdő kormányoknak. Békekötés lehetetlen, míg ezek a gyászférfiak, kiknek nevei vérvörös betűkkel lesznek feljegyezve a világtörténelemben, le nem köszönnek, míg állásaikból önként nem távoznak, vagy azokból el nem távolíttanak.

Új emberek bátran léphetnek Franciaországban, Angliában és Oroszországban népeik elé és mondhatják: „Testvérek, mi, kik előttetek állunk, nem okoztuk a bajt. Akik okoztak, elsomfordáltak, mint a gyujtogatók. Mi a tüzet oltani, a sebeket gyógyítani akarjuk. Mi, új emberek, a legjobbat hozzuk nektek, ami még Anglia business — politikájánál is jobb — békét akarunk szerezni!" S az új emberek bizonyára előnyösebb békefeltételeket fognak elérni ellenségeiknél, mint sötétlelkű elődjeik.

Mikor jönnek végre ezek az „új emberek", kik a megkínzott Európának visszaadhatják a békét? — —

Az előretolt idő a jótékonyság szolgálatában.

— Emléklap 1916 április 30—máj. 1-re. —

A magyar királyi kormány a háború tartama alatti kivételes rendelkezési jogának alapján elrendelte, hogy április 30-áról május 1-re virradó éjszaka tizenegy órakor a Magyar Szent Korona országainak területén mindenütt az óramutatót tizenkét órára tolják előre és ezzel az egyszerű mechanikai művelettel új időmérés kezdődik.

Historiai értékű, egész életrendünket megváltoztató, új korszakot jelentő intézkedés ez.

A május elsejével kezdődő új nyári időszámítás, amely a matematikai időméréssel ellentétben, de a nyári évszak napállásának természetes figyelembevételével, a kronológiát egy órával előbbre viszi, a historiában páratlanul álló intézkedés.

Ezt a kortörténelmi eseményt akarja okmányszerűen megörökíteni az Auguszta Alap akkor, amikor a nevezetes időmérési változás óráiról emléklapot ad ki és e kiadmányának jövedelmét a világháborúban teljesen megrokkant hősök otthona, a Nemzet Háza javára fordítja, hogy ezt a szanatorium rendszerű rokkant otthont még az idei nyáron felépíthesse.

Az emléklap maga csak tárgyi megörökítése a nevezetes kronológiai aktusnak, amely a jövőben elkövetkező korok számára megőrzi a világháború egyik jelentős eseményének: az időreformnak emlékét.

Okmánya a Nemzet Háza egy akciójának, amelynek tulajdonképeni lényege a megtakarított egy óránk hadijótékonyczélra való megadóztatása. Alkalomnyujtás arra, hogy a közönség a maga jószántából, önkéntesen adakozzék a háború rokkantjainak az új időreform által megtakarított óra értékéből.

Tudós matematikusok ugyanis kiszámították, hogy az órák rendjében történő egy órai előrejegyzéssel a nyári időszakban, világítási anyagban és

Tárca.

Álmodozva, halkan . . .

Álmodozva, halkan járok egymagamban,
A virágos réten, csendes alkonyatban,
Száll-szállong felettem aranyszelü felhő,
Csókolgatja arcom — lágy tavaszi szellő.

Körülleng az illat, madár zeng az ágon,
Hajladozó friss lomb, megsimogat lágyon
S míg bolygok-bolyongok szerte a határban:
Megfüröszt az alkony — aranyos sugárban.

Addig-addig egyszer — lágyan ringva-rengve,
Tavaszi fuvalom beszáll a szivembe
S visszatér — a multból — eltünt boldogságom:
Ifjuság, szerelem, illat, sugár — álom . . .

Áldott légy, áldott légy, te bűvös, te csodás,
Virágokat nyitó tavaszi ragyogás!
Tavaszi fuvalom, amely felém tévedt,
Amelytől a szivem — uj életre ébredt! . . .

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Óh ég, én ugyis csak addig vágyom élni:
Ameddig a szivem — a tavaszt megérzi! . . .

Tóthné—Munkácsy Eleonóra.

Háborus apróságok.

III.

Egy éjszaka Cattaróban.

A Riván végtelen sorban teher-automobilok. Nagy fehér lámpájuk mint valami óriási szem világit bele a fekete éjszakába. Az egész városban ez az egyetlen kivilágitás. Fekete éjszaka borul a szük sikátorokra, melyek ma is olyanok, ódon házaikkal, kerekes kutjaikkal a husz lépésnyi széles tereken, mintha szinházi kulisszák volnának s az ember, ha belép a régi vár bolthajtásos kapuján keresztül, önkéntelenül is megáll és szinte azt várja, hogy jobbról vagy balról megszólaljon az ügyelő hangja:

Tessek lemenni a szinpadról! Kezdődik!

A Grác városához cimzett szálló ivójából még pislog valami lámpafény, ott katonák isszák a nehéz dalmát borokat, de ez az ivás is hangtalan, nem olyan, amilyent ezek a magyar legények odahaza az Alföldön megszoktak, ahol addig zug a nóta a füstös csárdában, amig ital akad a pincében. Itt csak ülnek egymás mellett a pirosabroszos asztalok mellett, hajtogatják a poharakat némán és nehéz, hazavágyó sóhajtások szakadnak fel a keblekből. Olyan a csend, hogy a bezárt ablakon keresztül behallatszik az utca tulsó végén sétáló poszt szeges cipőjének kopogása a gránitkockákon.

A korcsmárosné, fehérhaju öreg asszony, félig németül beszél, félig olaszul, közbe-közbe néhány szót dalmátul is mond, ahogy éppen eszébe jut. Sima, fekete ruhában, divatjamult fökötővel a fején, mintha ebben a régi, sokszázéves házban, amelybe csak beleerőszakolták a villamosvilágitást, Pietro Pisani korából maradt volna itt, aki a mesés Velencéből biboros gályán rándult át a cattarói öbölbe, ahol a peratoi filigrán palotákban, a nagy Campanile alatt laktak a velencei urak szeretői. Perasto, melynek fehér házai nappal idelátszanak a molóra, akkor demimondokkal volt tele. Pompás házakban, amelyek még ma is állanak, csupa ilyen leányasszony lakott keleti kényelemben. Pietro Lombardo, Scamozzi, Sansovino alkották ezeket a kéjlakokat s valamelyik kényurnak az az ötlete támadt, hogy szemben kedvese ablakával, a tengeren, simára legyalultatott két kilóm. sziklafokot s az egyikre sötét ciprusok közé templomot, a másikra örökké sárgáló narancsok és citromok közé hófehér kolostort épittetett. Két kis paradicsomot a tenger közepére. A szemben nyiló tengerszoroson, a La Catenen keresztül jöttek akkor ezek az urak, addig, amig egyszer egy ravasz dalmát rablóvezér lánccal elzárta az utat s azontul nagy dijat követelt minden szerelemre ehes velencei urtól azért, hogy keresztülbocsátja a két sziklafok között alig fél kilométernyi széles szoroson.

Most a montenegróiak, amig ők voltak a Lovcsenen az urak, szintén a La Catene kijáratát figyelték mindig s ha hajó akart kifordulni az öbölbe, rögtön odatüzeltek messzehordó francia ágyuikból. A parti városokat nem bántották, biztosra vették, hogy ez a háboru győzelmesen végződik számukra s a sziklak közé rejtett rongyos falvaikból lejöhetnek majd lakni ezekbe a bűbájosan szép városokba, amik olyanok onnan felülről, mintha gyerekek szedték volna ki skatulyákól és rakták volna ide a hókalapu hegyek lábához az örök nyárba. Pedig minden egyes házat külön leszedhettek volna ágyukról a tetőkről, romma lőhettek volna a karcsu haranglabakat, amiken évszázadok során megzoldult óralapok mutatják az időt egymást követő nemzedékeknek. Igy azonban épen maradt valamennyi város s már jönnek is vissza a lakók, akiket a háboru elkergetett messze vidékre. Gondolják hozzák őket Zelenikáról, az utolsó vasutállomásról s nappal, amikor ezek a hajócskák jönnek megrakódva mindenfele holmival, sokszinü butorokkal, teritőkkel, paplanokkal, olyan ez a kék viz partján a szurke sziklahegyekkel, a fehér városokkal, rajta

költségben Magyarország körülbelül hatvan koronát takarít meg.

Az uzletek, irodák, mühelyek, gyárak, hivatalok, bankok és magánosok egy órával rövidebb ideig világitják helyiségüket, ami effektiv megtakaritást jelent az egyeseknek is.

Ebből a megtakaritott összegből ker valamit az Auguszta Alap a Nemzet Házának.

Az Auguszta Alap bizalommal fordul az egész ország közönségéhez, egyesekhez, testuletekhez, cégekhez, részvénytársaságokhoz, bankokhoz, pénzintézetekhez, társaskorokhoz, kaszinokhoz stb., hogy a megtakaritott egy óra értékéből juttason valamit a rokkantaknak.

A nagy idők minden pillanata a históriáé. Egyetlen perc se muljék el haszontalanul. A most elroppenő egy óra legyen a rokkantaké, azoké a hősöké, akik verukkel, életükkel csinálják a történelmi nagy időket!

Hirek a háboruról.

Elsülyedt angol csapatszállitóhajó. Az angol admiralitás hivatalos jelentésében beismeri, hogy a „Bsynjon" csapatszállitóhajó, amely április 22-én a „Hayoung" cirkálóval összeutkozött, szétrepedt és elsülyedt. 700 katona a vizbefuladt, a többit a cirkáló legénysége megmentette.

Angol munició Oroszországba. Svájci lapoknak jelentik: Az orosz és angol követ együttes lépést tettek a svéd kormánynál: engedje meg hadi anyagnak Svédországon keresztül Oroszországba való szállitását.

Szünetel az amerikai municiószállitás. A Nieuwe Coërant közli, hogy a newyorki kikotőben a vontató- és teherhajók gépészei sztrájkba léptek, mert a hajósvállalatok nem akarnak béremelést adni. A sztrájk következtében a hajók nem indulhatnak el és a municiószállitás szünetel.

A papa békeszózata Amerikához. A pápának az amerikaiakhoz intézett husvéti szózatának hiteles szövege a következő: — Béke legyen veletek! Ezen szavakat a Megváltó intézte apostolaihoz es az összes emberiséghez. Békében élő nemzetek őrizzék meg a békét és adjanak hálát az Istennek ezen nagy jótéteményért, azok pedig, akik háboruban élnek, tegyék le fegyvereiket, vessenek véget a mészárlásnak, amely Európát és az emberiséget megbecstelenitette.

Az olasz harcterről: Az Adamelló területen a harcok tovább folynak. Rivánál és a Col di Lana területén heves tüzérharcok keletkeztek. Az olaszoknak a Rottvand esues ellen intézett támadását visszavertük.

Az orosz harcterről: Tarnopoltól északnyugatra felderitő csapataink egy orosz tisztet és 100 főnyi legénységet fogtak el. Helyenkint tüzérségi harc folyik. Az arcvonalon a helyzet általában változatlan. Léghajóink vasuti épitményeket a Molodencominski vonalon és a Luniniec vasutkeresztező ponton Pinsktől északkeletre megfigyelt sikerrel megtámadtak.

Repüloink lelőttek egy orosz gépet. Barancetól keletre egy osztrák-magyar harci repülő lelőtt egy ellenséges repülőgépet. Egyéb jelentős esemény nem történt.

Nikolajevicset visszahivják. A Minerva szerint a cár Mikolajevics nagyhercseg volt orosz fővezért vissza fogja hivni, hogy az europai hadszintéren ujból vezető szerepet bizzon reá.

A szerb kormány Szalonikiben. A „Chronos" cimü görög lap jelenti: A szerb kormány a szerb csapatok átszállitásával egyidejüleg Szalonikibe koltozik. Ugyanide harcolkodik az udvar és a külföldi diplomaciai képviseletek.

Olasz tiszti veszteségek. Az olasz hivatalos veszteséglajstrom adatai szerint eddig 3008 tiszt esett el, köztük 5 tábornok, 106 törzstiszt és 544 kapitany.

A német válaszjegyzék Amerikának. Németország a buvárhajó-fegyverének használatáról a kereskedelmi háboruban nem mondyat le. A német kormány az emberiesség parancsainak nem tulajdonit kisebb fontosságot, mint az Unió kormánya. Németországnak célja volt az, hogy a nem harcolókat a lehető ség szerint biztositsa a háboru borzalmaival szemben. Ezek a szempontok azonban a német kormány számára, a dolgok jelenlegi állásánál nem lehetnek döntők. Nyomatékkal megállapitjuk: nem a német, hanem az angol kormány volt az, aki a borzalmas háborut a nem harcosok életére és vagyonára is kiterjesztette. A legkeservesebb védekezésben Anglia jogellenes hadviselési módja ellen, a német népnek a létért harcolva a buvárhajó-harc keményes, de hatásos eszközéhez kellett folyamodnia. Sajnáljuk, hogy az amerikai kormány humanitárius erzelmei nem terjeszkednek ki hasonló melegséggel sok millió nőre és gyermekre, akiket az angol kormány éhinségbe akar kergetni, hogy az éhség kinjaival szégyenletes kapitulaciora kényszeritse a központi hatalmak győzelmes hadseregeit. Az Egyesült Államok kormányának ama kisérletei, hogy Angliát rábirják eme kiéheztetési politika abbanhagyására, megfenekledtek. Anglia tovább halmozta a nemzetközi jogba ütköző eroszakoskodásait velünk és a semlegesekkel szemben, tullépve minden határon. A német nép tudja, hogy ellenségei milyen mertekben vannak az Egyesült Államokból mindennemü harci eszközökkel ellátva. A német kormány hadserege erejének tudatában legutóbb két izben mutatott hajlandóságot a békére. Kimutatta: nem rajta mulik, hogy Európa népei nélkulozni kénytelenek a békét. A német kormány megkisérli a legvégsőt, hogy a háborut a hadbanállókra korlátozza. Ezen gondolattól vezéreltetve utasitotta tengeri haderőit, hogy a tengeri háboru hadi területen belül is a kereskedelmi hajókat csak figyelmeztetés vagy ellenállás után sülyeztessék el.

Az ir forradalom leverése. A lázadók valamennyi dublini parancsnoksága megadta magát. A dublini lázadók csak akkor adták meg magukat, mikor az égő főpostahivatal épületéből kikergették őket. A csapatok elállották a Saackvillestreesre torkoló utcákat s azután beszüntették a tüzelést. Ebben a pillanatban kozeledtek a lázadás vezérei fehér zászló alatt s fegyverszünetet kértek, mig aláirják az átadásról szóló jegyzőkonyvet. A lázadók nevében Pearce, az ugynevezett köztársasági kormány elnöke irta alá annak rendje és módja szerint a kapitulációt. A csapatok parancsnoka kihirdette, hogy a lázadók haladéktalanul tartoznak letenni a fegyvereket. A megadásról szóló nyilatkozatot hirdetéseken ragasztották ki.

Az ir forradalmat az angol csapatok árulás fojtán leverte, sok száz felkelő vezért letartoztatott, a fővezéreket kivégeztette, de azért a forradalmi zendülés még most sem szünt meg teljesen.

Városi ügyek.

1861/916. **Hirdetmény.**

Közhirré teszem, hogy a Gyöngyös patak malomárkának vize folyó hó 11-től 21-ig le lesz eresztve.

Kőszeg, 1916. május hó 5.-én.

Jambrits Lajos, s. k. polgármester.

Helyi hirek.

Katonák felülvizsgalata céljából tegnap városunkban időzött Bartheldy István altábornagy Gindele Sándor huszárfőhadnagy segédtisztjével és dr. Hutiray Andor ezredorvossal. A tábornagy, ki egykor a helybeli katonai reáliskola növendéke, utóbb, a 80-as években, pedig tanára volt, bejárta a város területét és nagy elismeréssel nyilatkozott a város fejlődéséről, főleg ujabbi városszépitési eredményeiről és a nagy tisztaságról.

Előléptetés. A helybeli állomás közkedvelt előzékeny főnöke, Brunner Imre, a magyar államvasutak most megjelent előléptetései sorában, de soronkivüli időn, elsőosztályu ellenőrré léptetett elő.

Előléptetés. Holéczy János, államvasuti főellenőr, a szombathelyi üzletvezetőség forgalmi osztályának ügyvezetője, az V. fizetési rangosztályban felügyelővé léptetett elő.

Hivatalatvétel. Dr. Freyberger Jenő városi árvaügyi tanácsnok és polgármesterhelyettes e héten vette át hivatalát 20 havi katonai szolgálat után — mely idő alatt az olasz fronton is harcolt Podgora és Görz mellett — mely alól bizonytalan időre azért is szabadságoltatott, mert nagyfoku rövidlátósága miatt fegyveres szolgálatra alkalmatlannak mondatott ki.

A pinnyei Hofer András, 76. gyalogezredbeli szakaszvezető, méltó a tiroliak történelmileg hirneves és sokat megenekelt hasonnevü vitézéhez. Az orosz fronton teljesitett rendkivüli bátor szolgalataiért, melyeknél sulyos sebesülés is érte, de a rozsahegyi kórházban meggyógyult, ott betegágyánál adták át neki a vitézségi bronz és elsőosztályu nagy vitézségi érmet, századparancsnoka pedig a század nevében üdvözölte, mint századának legvitézebb katonáját.

Ünnepelt egyházfi. Topfer Károly, a helybeli evang. gyülekezet egyházfija, ki 23 év óta lelkiismeretes buzgósággal töltötte be ez állását, nyugalomba vonult. Ez alkalommal igen kedves és jól megérdemelt ünneplésben részesitették. A papudvarban lakók gyermekei bokrétákkal halmozták el, ifj. Karner Frigyes theologus ünnepi beszéddel fejezte ki az ifjuságnak iranta való háláját, az evang. gyülekezet pedig 300 korona tiszteletdijat adatott át neki elismerése fejében. Az érdemes öreg egyházfi, aki az egyházi és gyülekezeti szolgálaton kivül a papudvar feletti gondoskodást is végezte, mély megnatottsággal köszönte meg a róla való megemlékezést.

Stessel Károly, a Czeke gőzmalom volt könyvelője, ki már hónapok óta nagybeteg, csütörtök reggel óta, mikor is megszokott sétájára indult, a város területéről eltünt. A nyomozás azt eredményezte, hogy aznap délben látták Szombathelyen a pályaudvaron és azóta a rokonok is, a hatóság is ott is kerestek, de nem sikerült megtalálni. A helyi hatóság telefon és távirat utján értesitette a környékbeli csendőrörsöket és a szomszéd városok hatóságait és tegnap országos körözvényt is bocsátott ki, mely szerint 50 éves, kekesszürke szemü, őszbevegyült bajusszal és hajjal, ruházata: sacco öltöny, zöldesszürke felöltő, cugos cipő, barna kalap. — Lapzártakor arról értesültünk, hogy Stessel Károly Kajdon ismerőseinél feltaláltatott, amiről a család értesitve lett.

Meghalt az öreg Jancsi kontrás, Horváth János, a mi cigányzenekarunk alapitója és fentartója, több tagjának édes apja, a többieknek rokona. Ő volt ugyszólván a bandabeli „vajda", belügy- és fináncminisztere, ki atyai jósággal és türelemmel intézte a zenekar sorsát, gyakori válságát, belső villongását, mert habár ő volt a kontrás, mégis a többiek kontráztak — de egymásnak, azonban az ő tekintélye és higgadtsága a legbonyolultabb „trónkövetelő" kérdéseket is

---

az ezerszinü gondolákkal, a ragyogó napsugárban, mint valami Mednyánszky-kép.

Még csak kevés lakó van itthon, a házak legnagyobb része üres, kapujokon a rendőrség pecsétje s ha katonák jönnek, akiket el kell szállásolni, maga a rendőr megy velük és ő nyitja ki a bezárt kapukat. Egy rendőr van az egész városban. Eredetileg három volt, de egy elment katonának, egy elesett a Lovesen alján s a harmadik, öreg, szakállas dalmát, látja el a közigazgatási teendőket. A közrendre ugyse ő vigyáz most, azt ellátja az őrjárat, amely egész éjszaka cirkál. A professzor házában, melybe a kvártélyesitnáló bizottság helyezett el bennünket, csak a puszta bútorok álltak porlepetten s a földön szétszórva, néhány száz példánya egy horvátnyelvü kis könyvecskének, mely az aorisztoszok helyes használatáról elmélkedik. A tudós görög professzor családjának két fényképe is maradt itt. Csinos leányai vannak, egyik feketehaju lehet, a másik szőke. Ugyan hol lehetnek most?

A Grác ivójában kilobbant a lámpafény. Alszik az egész város, pedig még tiz óra sincs. Csak a világitótorony egy-egy fénysávja fut el rövid időközökben a város felett, ahogy a torony fordul és szeme végigsöpörve a fekete tengert, most a házak felé néz. A tenger őre is csak néhány nap óta működik ismét, sokáig tétlen volt, hogy célpontot ne adjon az ellenségnek. Amióta a mienk a környéken minden hegy, kigyulladtak lámpái ujra. Künn a vizen kórházhajó áll, azon még ébren vannak s a hátso fedélzeten halkan pengeti valaki a maudolint. Ez az egyetlen hang a néma éjszakában.

IV.

Megfigyelőben a besszarábiai fronton.

Leirom ide, hogy körülbelül mit látok naponta a tizenötszörösön át, abból az életből, amelyet a mi számunkra most sajsi fátyol fed — az ellenség életéből. A tizenötszörös hideg üvegszem átropuli velem a rajvonalat, oda ültet valami csodasapkával a fejemen az ellenség felé. Nagyon áhitatos dolog ez igy, amikor elpihent a harc, végiglesni a földdarabot, amelyet a látcső magába szippant és meglesni, hogy mozog vonalai mögött az orosz. Lassan forgatom a látcsövet balról jobbfelé. Amig balfelé néz, nem látni életet semmi a fehér hólepedőn. Ott a front van. Az első vonal, ott minden élet a föld alá bujt. Néha-néha egy-egy fekete pont mozdul a hóban, ott árkokat pucolnak a muszkák a hótól, valamelyik rálépett egy nagy hótömegre, kilátszik a feje, menten el is tünik. Megint egy darab fehérség, csak négy üszkös gerenda áll ki belőle. Ott valamikor egy major volt, a térkép még tud róla, most orosz támaszpont. A négy gerenda felett jó kilométert jelent ez a kisujjnyi csavaras. Emberek mozognak a havon. Hosszu köpeny, fekete báránysapka: gyalogos kozákok. Vannak vagy huszan. Lassan, megfontolt lustasággal jár a kezükben az ásó, ezek is havat pucolnak, de tudják, hogy odáig nem ér el az ágyu, hát egészen kimerészkednek a hóra. —

Házak közé téved a látcső. Boján. A leégett zsidó-templom egyik fala frissen le van bontva, alighanem elvittek téglának az oroszok. A görög templom bádogtornyára ráfagyott a hó, olyan most mintha fehér ródlisapkát huzott volna a fejére. Vékony füstoszlop száll fel mellette egy házból, a zöld ajtók fölött vöroskereszt fehér mezőben: kórház. Lassan elénkül a panoráma. A széles utkanyarulatban, amely lejtősen ereszkedik le a hegyről, apró megrakott szánkót húz lefelé két gyalogos muszka. A szánkó tetején egy fekete kutya ül. Az országuton, amely kelet felől jön, két lovas üget csöndesen kocogva, száz lépéssel az egyik telefonpózna mellett egy hóember látható.

Kérem kedves olvasó, ne rázza a fejét, ez igy van. Innen pont kilenc méternyire messzehordó ágyuink lőtávolán belül, ott áll a hóember a telefonpózna mellett s épp idenéz bele a látcsőbe, mintha tudná, hogy en is nézem. Komoly hóember, igen akuratus munka, látszik, hogy valami hóban jártas muszkának az alkotása. Az arckifejezését nem állapithatom meg, de annyit látok, hogy báránybőr süvege van, tehát nemis hóember, hanem hokozák. Igy szaporitja meg a tel Keller gróf tábornok megfogyatkozott lovasait. A hóembertől vagy kétszáz lépesnyire egy kokereszt áll. Most egy csomó katona bandukol el a kereszt előtt és valamennyi keresztet vet. Nem látom határozottan a mozdulatot, csak azt látom, hogy valamennyi emeli a karjat és meghajtja egy keveset a fejét. De tudom, hogy most keresztet vetnek és áldást mormolnak a czárra. A kisorosz nagyon vallásos . . .

A kőkereszt felett bolondul meredek dombhát halad felfelé. Ezen a dombháton jól messze hátul, ahová már nem ér el semmiféle ágyu, nagy csapat muszka forog: állásokat készit, drótakadályt huz. Hogy Laurentin generális minden erőlködése belefulladt a srapnellözönbe és ronggyá szakadt a tokosok élén, most az oroszok drukkolnak mitőlünk.

simán tudta elintézni. Régen gyengélkedett de az ő szivós természete mindig sikeresen kontrázott a halálnak, végre azonban mégis csak a Halál, valamennyiünk primása kerekedett felül. Most már csendes sirban nyugszik a jó öreg. Nyugodjék békében. A bandáknál szokásos utolsó nóta nem hangzott el sirjánál. Talán azért, mert ez a banda nem tud siri csendben játszani, — lármás zenével pedig nem akarták a jó öreg örök álmát megzavarni. Jól tették!

Vakbélmű etet végzett a szombathelyi Emberáti Egylet kórházában dr. Pető Ernő operateur igazgató főorvos Hegedüs Jani gimnázistán, dr. Hegedüs János v. t. főügyész jeles tehetségü fian és ez az életveszélyes műtét oly kitünően sikerült, hogy a nagybeteg derék ifju már gyógyulóban van és néhány hét mulva ujra visszatérhet a szülői házba.

A sopron-kőszegi vasut tőkejének emelése. A kereskedelemügyi miniszter a hivatalos lapban teszi közzé, hogy a sopron—kőszegi helyiérdekü vasut engedelyokiratához a törvények alapján s őfelsége 1916. április 8-án kelt elhatározása értelmében függeléket ad s ezzel megengedi, hogy a 4 640.000 koronaban megállapitott tenyleges épitési és üzletberendezési tőke a szükségessé vált beruházások költségeinek fedezése céljából 338.000 koronával felemelhessék. Ezen összeg beszámitásával a sopron—kőszegi vasut tényleges épitési és üzletberendezési tőkéje összesen 4 millió 878.000 korona. Az elsőbbségi részvények rendeltetésszerü felhasználásukig osztalékban nem részesülnek. Amennyiben pedig a fenti összeg a tartalékalapba készpénzben helyeztetnék el, a gyümölcsözőleg kezelendő s kamatai az üzleti számla javára esnek.

A kőszeg—szombathelyi vasutnak éjjel 11.20-kor létezett vonatának legalább a nyári időszakra való visszaállitása oly közérdekü, hogy az ez iránti mozgalom megindítását ezennel az illetékes körök figyelmébe ajánljuk. A nyári szezonban sürün kiránduló közönség minden irányból csak ezen vonattal találja meg Szombathelyen az összeköttetést és mi azt hisszük, hogy a közérdeket mindenkor szem előtt tartó szombathelyi üzletvezetőség, a város, a vasuttársaság, a turistaegylet, a tanintézetek és a katonai parancsnokságok együttes megnyilatkozása esetén e kerelemnek juniustól szeptember végéig terjedő időre készségesen fog eleget tenni.

A budapesti reggeli vonat postaszállitasa ügyében már megirtuk, hogy a Kereskedelmi Körnek a szombathelyi üzletvezetőséghez intézett kérvénye folytán azon intézkedés történt, hogy a kőszegi reggeli vonatot a budapestinek késése esetén 10 perccel később inditják. Csakhogy ennek nem lett meg a kivánt eredménye, mert — mint már akkor megirtuk — mi haszna, ha a pesti vonat 10 percnél többet késik? — Most a polgármester vette a kezébe ezt a postaérkezés és kézbesités érdekében fontos ügyet és oly irányban keresi a megoldást, hogy a Budapest felöli reggeli vonat késése esetén, vagy egyáltalán állandó beállitással, a Szombathelyről délelőtt 9.40-kor ide inditott vonat hozza meg a postát és hogy természetesen a postaküldemények kézbesitése is még a délelőtt folyamán történjék.

A nyári órajárás, a középeurópai kormányoktól egyöntetüen elrendelt egy órával való előretolását az időnek, melyet olyan sokan haszontalan, bolondos ötletnek mondottak, mindenütt simán és természetesen simult a mindennapi élethez. Éppen csak annyit vettek észre, hogy nem is olyan haszontalan és nem is bolondos, hanem nagyon okosan kieszelt megváltozása a nyári életrendnek és legfeljebb még csak azon is csodálkoznak, hogy ennyi ezer esztendő kellett hozzá, mig feltalálták. A háborus korszak sok nevezetes eseménye közül, talán ez az okos ujitás lesz a legmaradandóbb emlék.

Mindenfelé nagyon épitkeznek, tudják, hogy ha mi egyszer megindulunk, hát ezt az áradatot nehéz feltartóztatni.

Négy szénásszekér kocog a hegyháton keresztül. Lenn az országut folytatásában két teherautó áll, alighanem épitőanyagot hozott és most lerakódik. Nagy amerikai automobilok láncos kerekekkel. Egy katona két tehenet hajt el mellettük, az egyik tehén megijed, félreszalad, bele a hóba, a katona bottal utána . . .

Málháslovak kocognak felfelé keskeny ösvényen, mig messzebb hosszu vonat áll, a mozdony sürü, nehéz, sárga füstlobogót ereszt magából, naftával fütik, drága kaukázusi földolajjal. A kocsik, nyitott lórék, mind üres. Lassan indulva huzza őket vissza a mozdony. A távcsőben megcsillan a Pruth, amint a vöröslő füzesek közt keletfelé hajlik. A viz másik oldala már semleges föld, a magas fuzfának, amelyik egyedul áll ki a füzesből, semmi köze a háboruhoz, ő tárgyilagos szemlélő. Varjak repülnek csapatosan a Pruth felett és ugrálnak a fehér hómezőn. Hosszu kocsioszlop jön döcögve az országuton, leszáll az alkony, mire a tüzkörletbe ér, hogy a sötétben lerakja, amit hoz: kenyeret, hust szalmát, deszkát. Messzi a lemenő napban ezüstösen csillognak Novosielica bádogtetejü házai; a vasutállomás sárga tömbje idáig látszik, karcsu templomtorony szökken a magasba . . .

Amint lassan forditom visszafelé távcsövemet, megint beleakadok a hóemberbe, játszik rajta a téli napsugár. Ugy érzem, barátságosan vigyorog felénk, de lehet az is, hogy a fogát csikorgatja tehetetlen dühében.

A kárpáti falvak felépitése javára összes tanintézeteink előadásos ünnepélyeket rendeztek elmult héten. A közönség köréből nem sokan jelentek meg ezeken, de a kitüzött célnak mégis mintegy 500 koronát eredményezett az ifjuság alkalmi gyüjtése, mely összeggel Kőszeg városának e célra küldött adománya kb. 5000 koronára emelkedett.

A negyedik hadi-ölcsön jegyzése városunkban ismét fényes sikerrel járt. Az eddigi jegyzések összege már meghaladja a milliót. A jegyzések lejárati napja május 23-ika.

Katonazenekari hangverseny lesz ma délután a sörkertben. A főtéren a zenekar jövőben szombaton este rendez korzó hangversenyt.

Az 1865-ös népfelkelők. A Budapesti Tudósító illetékes helyről jelenti, hogy azoknak az 1865. évi születésü népfelkelésre kotelezetteknek, akik az eddigi bemutató szemléken alkalmasoknak találtattak, s jelenleg is népfelkelési szolgálatban állanak, valamint azoknak az 1865 beli népfelkelésre kötelezetteknek, akik fegyver nélküli népfelkelési szolgálatra vétettek igénybe, a tényleges szolgálatra való elbocsátásra igényük egyáltalán nincs. Ennek következtében az 1865-ben születtek, akik az eddigi bemutató szemléken alkalmasaknak találtattak, azonban a tényleges szolgálat alól felmentettek, felmentési jogcimük megszüntetése esetében népfelkelési szolgálatra be fognak hivatni. Azoknak az 1865-beli népfelkelésre kotelezetteknek, akik az eddigi szemlekről elmaradtak, most pótszemlén kell megjelenniök.

Ebmarások fordultak elő az elmult héten. Olyan feltünő sok számban, hogy ebből is következtetheto, hogy a városon áthaladt veszett eb az elmult héten több kutyát mart meg és igy a zárlat elrendelése teljesen indokolt volt. Csakhogy sajnos, a hatóság hiába rendelkezett, igen sok ebtulajdonos mégis szabadon hagyja kutyáját, ennek tulajdonitható tehát, hogy néhány gyermeket is megmartak — az egyiket a Pasteur-intézetbe kellett küldeni beoltás végett, — és hogy néhány gyanus kutyát kiirtani is kellett. Ez ügyben itt járt az állami állatorvos is és akként intézkedett, hogy a kóbor kutyák feltétlenül kiirtandók, a gyanusak 21 napra a gyepmesternél helyezendők el és amennyiben még egy embermarás esete fordulna elő, ugy az összes ebek kiirtandók.

Faárverés. Mult vasárnap a tanács és erdei bizottság előtt árverés utján történt az alsó erdőben termelt épület- és müfának az eladása. Az előbbit Müller Ferenc, az utóbbit Treiber Antal vette meg. Az ajánlatok utáni versenyzést követő szóbeli árverés megtartása mintegy 3500 koronával több bevételt eredményezett a városnak.

A heti piacra mostanában oly kevés élelmieket hoznak, hogy a rendőrhatóság a szegénysorsuak, a zsir hiányán szenvedő népnek élelmezése érdekében arra is terjeszti ki ellenőrző tevékenységét, hogy intézményeknek és családoknak nagyobb mennyiségnek az összevásárlását megakadályozza és közbelépésével a kis adagokban való minél több fogyasztóra kiterjedő szétosztást biztositja. Lehetetlen ott a piacon megtürni azt, hogy tejfelt, tejet egy-egy vevő sok literszám, tojást néha az egész készletet megvegye, mikor száz asszony egy-két deci vagy 2—3 darab után rimánkodik.

A Pamer-utcai hidakat, a rozoga kocsihidat és a még régebben veszélyes állapotu gyalogjáróhidat jövő héten bontják le és ennek helyébe a kocsiut helyén, a vasutas árvaház előtti hid irányában, uj betonhid épül, melynek széles kocsiutnyilása mellett korláttal védett gyalogjáró is lesz és ehhez kapcsolják a jelenlegi bürühez vezetett jegenyefasor melletti gyalogutat is. Ha ezek után még a Pamer-utcai kocsiutat is jókarba helyeznék és az apácák kertje előtti kiszögelő düledező házikót és ennek alighanem városi területből elfoglalt előkertjét sikerülne eltávolitani, akkor a Pamer-utca oly szép utcává alakulna, hogy az egykori Pamer malmos-polgár után elnevezett utca, emlékének jegyzőkönyvi tiszteletbentartása mellett, más elnevezésre is érdemessé válna.

Jótékonyság. A főgimnázium igazgatója az intézetben jótékony hadi célra rendezett ifjusági szinielőadás jövedelméből a városi hadiárvák alapja javára 100 koronát adott át a polgármesternek.

A városi hadiarvak egy perselyet lopták el a Dorner-féle vendéglőben. Az ismert kis dobozalaku, acélkék alapon bronzsávos diszitésü, fogóval ellátott, az Általános Takarékpénztár öntött cégjegyével és 15 számjeggyel, tartalma néhány korona lehetett. A rendőrség az ismeretlen tettes ellen megindította a nyomozást és jutalmat fizet annak, ki a tettes nyomára vezeti.

Gyapjulopás történt mult év őszén az Elsner-testvérek nemezgyárában. A rendőrség kinyomozta helyben, Sopronban és Győrött, hogy elkövetője Palkovics József, a gyár alkalmazottja és orgazdája Groszmann Lipót házaló. Hétfőn tárgyalták e bünügyet a szombathelyi kir. törvényszéknél. Palkovics felett nem itélkezhettek, mert jelenleg katonai szolgálatot teljesit, — Groszmann Lipótot 6 havi börtönre itélték, ki az itélet enyhitése végett felebbezett. A cég kára mintegy ezer korona. Ezért most a gyapjut olcsón megvásárlott győri Waxler Dávid céget vonja felelősségre, mivel feltehette volna, hogy oly olcsó árért nem lehet rendes uton gyapjuhoz jutni. —

Hatvan koronát vesztett el egy szegény hámortói asszony a tegnapi hetivásáron. Két darab 20 és két darab 10 koronás papirpénzt, mely zsebkendőjébe volt gongyolva. A becsületes megtaláló adja át a rendőrhatóságnál, vagy aki valamit megtud e pénzről, közölje e hivatallal, hol nyomravezetését megjutalmazzák.

A mozinak mai műsora: Háborus felvételek. „A hullámok ölén." (Dráma 3 felvonásban, Henny Portennel a főszerepben.) Egy vigjáték.

Benkő sorsjegye Banko! Ezt ne felejtse el senki! Köztudomásu, hogy üzletfeleinknek sok millió koronát fizettünk ki eddig és valószinü, hogy az uj 36-ik osztálysorsjátékban is kedvezni log a szerencse. A május 24-én kezdődő sorsjátékra a sorsjegy készlet kevés, miért is kérjük a n. é. közönséget, hogy a szerencse számokra szóló megrendeléseket postafordultával sziveskedjenek beküldeni Benkő Bank Részvénytársaságnak, Budapest, Andrássy-ut 60.

Vidéki hirek.

A szombathelyi pénzügyigazgatóságnál bekövetkezett az, amit már mult héten hirül adtunk: Szigetvári Géza pénzügyigazgatót nyugdijazták, — helyébe Gryneusz György, évekkel ezelőtt volt helyettesét nevezték ki, — dr. Huszár Pál pénzügyigazgató helyettes hasonminőségben Budapestre helyeztetett át, az ő helyére pedig dr. Káldy Imre pénzügyi tanácsos került.

A tömördi plebánia ellátása. A halálozás folytán üresedésben levő tömördi plebániát a megyéspüspök rendelkezése folytán, Kiss József kőszegi árvaházi prefektus és Török Mihály meszleni plébános adminisztrálja.

A 83-asok nagy katonai ünnepélye lesz e hó 13. és 14.-én Szombathelyen. Fénypontja azon nagy szabásu hangverseny lesz a kulturteremben, melyen neves budapesti és bécsi müvészek is résztvesznek. A tisztajövedelem a 83-asok hadi segélyalapja javára fordítják, mely célra Bécsben is fényes eredményu hangversenyt rendeztek.

Locsmandon megindultak a sirok. Nem valami babonás bekeszenzációt jelent a cim, de való dolgot. Locsmánd nagyközségben a szó szoros értelmében megindultak a sirok és egyszerre mintegy husz sirhalom néhány méternyire lesüppedt. A községben természetesen babonás félelemmel tárgyalják az érthetetlen jelenséget és csak a közelébe sem merészkednek a temetőnek, ahol még mindig süllyed a talaj. A historia ismerői előtt azonban nagyon is természetes ez a csodálatosnak volt dolog. Locsmánd ugyanis egykor, IV. Béla király korában a Locsman nevü vármegyének a székhelye volt és erős vár, amelyet a tatárok dultak fel, utóbb pedig a török hadjáratok idején még romjai is eltüntek. Kétségtelen azonban, hogy a locsmándi temető az egykori vár romjain terül el s igy szinte bizonyos, hogy a régi vár földalatti rejteknelyi omlottak be most.

Celldömölkön jeggyarat letesitenek. Szombathely példáját rövidesen a harmadik vasi nagyközség is követi a jeggyár felállitásában. Körmend után most Celldömölkön alakult meg egy részvénytársaság, dr. Pletnics Ferenc ügyvéd, megyebizottsági tag elnöklete alatt és elhatározta, hogy 60.000 korona tőkével a község támogatásával jeggyárat létesit, melyet junius hónapban már üzembe is fognak helyezni. A jeggyárat a nagyközségi villamos-teleppel kapcsolatosan állitják fel és pedig a nagyközség által erre a célra ingyenesen adományozott telken, amellyel szemben a nagyközség kikötötte, hogy tiz év mulva joga van a részvényeket megváltani és kisorsolni és a jeggyárat házi kezelésbe venni.

Heti krónika.

A király magyar vadászjelvénye. Őfelsége, mint értesülünk, legkegyelmesebben elfogadta a Hadsegélyző Hivatal felajánlotta „Magyar Hubertus" jelvény. A jelvény, mely az elmult hetekben nagy sikerrel forgalomba került, az elesett katonák özvegyei és árvái alapja javára alapittatott.

A kir. itélőtáblák jubileuma. Május elsején volt 25 éve, hogy életbe lépett a táblákat decentralizáló törvény és annak alapján a budapesti táblán kivül az országban tiz kir. itélőtábla kezdte meg a működését. Dunántulnak két táblája van: a győri és a pécsi. —

A bencésrend 4. hadikölcsöne. Hajdu Tibor dr. pannonhalmi főapát a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál a főapátság nevében 700.000 koronát, más helyen 300.000 koronát, összesen tehát egy millió koronát jegyzett a kölcsönre.

Szerbia polgari kormányzója — akadémiai pályanyertes. A Marczibányfele nagy történelmi dijat a Magyar Tudományos Akadémia délutáni ülésén Thallóczy Lajos külügyminiszteri osztályfőnöknek, Szerbia polgári kormányzójának, a jeles magyar történelmi tudósnak itélte.

Felaru vasuti jegyek Budapestre. A M. kir. Operaház május 16-án, 18-án és 20-án előadja Zichy Géza gróf Rákóczi trilógiáját. Azoknak a résztvevőknek, akik vidékről utaznak Budapestre ez előadások látogatására és a jegyek árát a m. kir. Operaház igazgatóságának előzetesen — folyó év május 11-ikéig — beküldik, a m. kir. Operaház igazgatósága hajlandó a m. kir. államvasutak vonalain, az alsóbb kocsiosztályon való utazási kedvezményt, a korlátolt számban rendelkezésre álló ily igazolványok mértékén belül, biztositani.

Egyéves önkéntesi kedvezmények. A honvédelmi miniszter az 1866—1897. évig terjedő időben született népfelkelésre kötelezettek feltételes és végleges egyéves önkéntesi kedvezményeit a hadügyminiszterrel egyetértésben rendelt uton szabályozta. A terjedelmes rendelkezést a hivatalos lap legközelebbi száma közli.

hive mozgalmuknak, mivel a
háziasabbak

A gabonafölösleg beszolgáltatása A gabona uj maximális árának megállapitása előtt siettetik a régi termés maradványából eredő fölöslegek beszolgáltatását. A kormány nevében a belügyminiszter rendeletben értesitette a hatóságokat, hogy mindenütt, ahol ezt a vetőmunka már lehetővé teszi, a gabonabeszolgáltatás siettetésére minden lehetőt tegyenek meg. A kormány rendeletei egyébként már előzően intézkedtek afelől is, hogy a hatóságok mindenütt kellően gondoskodjanak raktárakról és gyüjtőhelyekről, ahova a beszolgáltatásnak történnie kell. Gondoskodtak arról is, hogy az átvételnél a Haditermény Részvénytársaság alkalmazottai jelen legyenek és a beszolgáltatott áru értékét készpénzben kiegyenlitsék. A mostani beszolgáltatásból összegyülő készletet, amennyiben az uj kampány fogyasztására áttolódna, hir szerint a H. T. nem az uj, hanem az eddigi maximális ár alapján fogja elszámolni és forgalomba hozni.

Nagyszerüen bevált a háztartásban házilókmi és általában minden kinél mint legjobb

fájdalomcsillapitó bedörzsölés

meghülés, rheuma, köszvény, influenza, torok-, mell- és hátfájás stb. esetében

Dr. Richter-féle

Horgony-Liniment. capsici compos.

Horgony-Pain-Expeller pótléka.

Üvegje K —·80, 1.40, 2·—.

Kapható gyógyszertárakban vagy közvetlenül az „Arany sorompóhoz" cimzett Dr. Richter-féle gyógyszertárban, Prága I, Elisabethstr. 6.

Kapcsolati szélhiány.

Gyakornokot

felvesz Róth Jenő könyvkereskedése Köszegen.

„ATLAS"

ASBESTCEMENTPALA

versenyen kivül legkitünőbb minőségü tetőfedő anyag.

Azonnali szállitásra

minden mennyiségben kapható.

Védjegy

Védjegy

„ATLAS"
Asbestcementpalagyár Részv.-Társ.

Sürgönycim: Palatlas Budapest. Telefon: 179 60

Központi iroda: Budapest, V. Dorottya u. 6. a.
Gyár: Budafok. Gyár: Budafok.

Tüzifa-árverés

folyó hó 24.-én

a Rőtfalva melletti Futisigstädten vágásban körülbelül

1000 m³ kemény hasábfa

lesz árverésen eladva.

Hercegi erdőgondnokság
Léka.

XXXII. magyar királyi

jótékonycélu államsorsjáték

Ezen pénz-sorsjáték remélhető tiszta jövedelme közhasznu és jótékony célokra fog fordittatni.

Ezen sorsjátéknak összesen 14 885 nyeremenye van, melyeknek összes értéke 475 000 koronára rug készpenzben.

Fonyeremeny 200.000 korona készpenzben.

Továbbá:

1 fonyeremeny	=	10.000 kor. kész.				50 nyer. á 200 K	=	4.000 K kész.			
1	=	20.000	=	=		40	=	150	=	6.000	= =
1	=	10.000	=	=		10	=	100	=	10.000	= =
1	=	5.000	=	=		200	=	0	=	10.000	= =
5 nyer. á 1000 K		5.000	=	=		2.400	=	20	=	0.000	= =
5	=	2.500	=	=		12.000	=	50	=	20.000	= =
1	=	250	=	2.500	=	=		1480 nyer, összesen 475.000 K kész.			

Huzas visszavonhatatlanul 1916. evi junius ho 15-en.

Egy sorsjegy ára 4 korona.

Sorsjegyek az összeg előzetes beküldése mellett a magyar kir. lottójövedéki igazgatóságtól Budapesten (Vámpalota) pörtomentesen küldetnek, ezenkivül kaphatók valamennyi posta-, adó-, vam- és sóhivatalnál, a összes vasuti állomásokon s a legtöbb dohánytőzsdében és váltó-üzletben. Játéktervet ingyen és bérmentve küld

A magy. kir. Lottójövedéki igazgatóság.

Védjük

katonainkat a 25 év óta kitünően bevált

Kaiser-féle Mell-karamellák

a „3 fenyővel".

Millió ember használja saját javára

KÖHÖGÉS,

rekedtség, elnyálkásodas, görcsös és szamárköhögés, hurut, légcsőhurut ellen, valamint hülések megakadályozására, enelfogva minden katona szivesen fogadja!

6100 közjegyz. h. bizonyitvány orvosoktól és magánosoktól a legjobban igazolják biztos hatásukat és közkedveltségüket.

Csomagja 20 fillérért, szelence 60 f.-ért kapható SCHAAR JÓZSEF fuszerkereskedésében, valamint LENDVAY LAJOS és KÜTTEL DEZSŐ gyógyszereszeknél Kőszegen és az összes gyógyszertárakban.

Bécsujhelyben

1916. május hó 10.-én

ló- szarvasmarha- és tenyészmalacvásár

tartatik.

Azonkivül minden szerdán és szombaton nagy sertésvásár.

Hirdetmény.

Ezennel közhirré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szabad. Osztálysorsjáték **(XXXVI. sorsjáték)** I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a forgalmazóknak árusitás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása **1916. május 24.** és **25-én** tartatik meg. — A huzások **a Magy. Kir. Lottójövedéki Igazgatóság, mint állami ellenőrző hatóság,** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek, a huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusitóinál kaphatók.

Budapest, 1916. évi május hó 3-an.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Tolnay. *Hazay.*

Malombérlet.

Felsőlászló község

hengermalmát

a községházánál **1916. évi május hó 21-én délután 3 órakor** 6 esetleg 10 évre, zárt, esetleg szóbeli ajánlat utján a község

bérbe adja.

A bérlet kezdete 1916. julius 1. Közelebbi feltételek a község elöljáróságánál naponkint megtekinthetők.

Felsőlászló, 1916. május 1.

Községi elöljáróság.

Nyomatott Rónai Frigyes könyvnyomdájában Kőszeg.